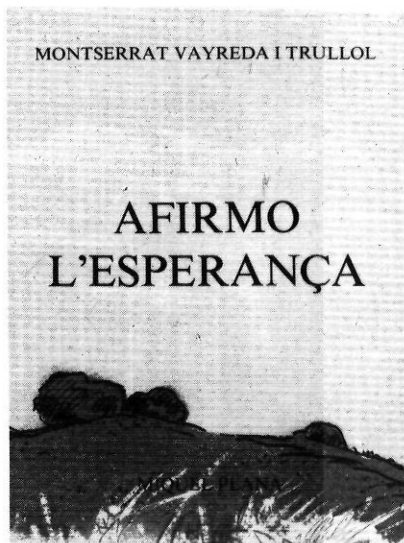

El poema no escrit de Montserrat Vayreda

Al Museu de l'Empordà, aquest començament d'any, hem pogut admirar l'exposició *Els Vayreda*, síntesi de l'obra pictòrica d'una il·lustre nissaga.

Els Vayreda. En Joaquim va fundar la dinastia i va crear tota una escola. En Marià es va consagrar com a escriptor però va dominar també la tècnica i l'art dels pinzells. L'Estanislau va ser un botànic insigne. En Francesc, fill i hereu d'en Joaquim, es va independitzar de l'escola del seu pare per esdevenir un esplèndid pintor noucentista. En Lluís i en Francesc, néts de l'Estanislau, són també pintors, com en Marià i en Josep Maria, néts d'en Marià. La nissaga s'allarga fins a la Pilarín Bayés, besneta d'en Joaquim, coneguda arreu pels seus populars ninots.

Paral·lela a la tradició pictòrica, l'herència literària dels Vayreda va reflorir en una branca femenina. La Maria Àngels i la Montserrat, nétes de l'Estanislau, proclamades *cariàtides de l'Empordà* per Fages de Climent, han excel·lit en el conreu del vers i de la prosa. La Montserrat ha explicat en una quarteta aquesta simbiosi: "Si els poetes són pintors / sense pinzell ni paleta, / cada pintor és un poeta / que fa versos amb colors".

Ella, la Montserrat Vayreda i Trullol, fa versos amb les paraules. La seva sensibilitat lírica i el seu domini de l'idioma són proverbials. Es pot sentir inspirada per qualsevol circumstància i pot escriure un poema per a cada ocasió. El llibre *Els pobles de l'Empordà* il·lustrat per Lluís Roura, que l'ha donat a conèixer a tanta gent, no és sinó el raig visible d'una deu profunda i inesgotable.

Però el millor poema de Montserrat Vayreda no és escrit enlloc. És el poema feliçment inacabat de la seva permanent dedicació empordanesa, del seu suport constant a les activitats figuerenques, de la seva presència encoratjadora al front de múltiples iniciatives artístiques, experiències culturals i accions cíviques al llarg de més de trenta anys. Aquest poema que continua cada dia, amb tota mena de mètriques i amb les rimes més impensades, és el que li ha fet guanyar el millor premi en els Jocs Florals de la vida: el títol de Filla Adoptiva de Figueres que l'Ajuntament de la ciutat acaba d'atorgar-li enmig del reconeixement general.

Montserrat Vayreda,
cariàtide de
l'Empordà i Filla
Adoptiva de Figueres.

MELI.